

Gülün Her Yaprağında Seni Gördük

– HüseyinAkdemir · 27 Mayıs 2011

Kadıköy rıhtımındayım. Bir banka oturmuş güneşin tadını çıkarıyorum. İnce ceketim banktaki kuş pisliğine bulaşmış ne gam!
Güneş, deniz ve çiçekler. Mutluyum.

Evet, evet çiçekler.

Bugünlerde İstanbul'un birçok yeri çiçeklerle donatılmış durumda. Başta lalenin her rengi olmak üzere, türlü çeşitli çiçekler. Yoksul bölgelerde olmasa da böyle güzellikler, görünen yerlerde insanın içini ferahlatıyor.

Moda'ya kadar uzanıp giden sahil yolu cıvıl cıvıl. Yürüyen, çimlere, kayalara, banklara oturmuş, denizi seyreden, sohbet eden, çay bahçelerinde oturmuş, çayını, kahvesini içen, gazete, kitap okuyan insanlar, insanlar...

Oturduğum bankın önünde sıra sıra uzayıp giden bu her renkten çiçek kuşağı, beni denize bakmaktan bile alıkoyuyor.

Buraya dair, güzel anılarımla baş başayken, dalıp gitmişim lalelere, güllere.

Az ötemden yürüyen insan kalabalığından bir genç kadın, tam hizamda durup çiçeklere yaklaştı.

-Ne müthiş bir kırmızı bu, dedi. Kırmızının en güzeli, deyip yoluna devam etti.

-Onun yeri çok da doğru değil burada, dedi botanik uzmanı bir adam.

-Başka yere taşınmalı bunu, çoğaltmalı, dedi bir bahçıvan.

-Böyle güzel bir gül ne kadar para ederdi be, dedi tatlı bir Çingen kızı.

-O kadar da değil, özellikle yapraklarının görünümünde bir dengesizlik var, dedi, bir pazarlama uzmanı.

-Evet, evet, bakın dallarının birinde yaprakları eksik ve sararmış, dedi öğretmen bayan.

-Bence eğri de duruyor, dedi ortopedist doktor.

-Zavallı şey! Dedi, dalgın, dalgın yürüyen hüzünlü, yaşlı bir adam.

-Lalelerin içinde düzensiz durmuş zaten, bence bunu söküp atmalı buradan.dedi estetik uzmanı bayan.

-Bravo, çoğunluğun içinde tek başına ayakta durup kendisini ispatlamış, dedi anarşist ruhlu genç öğrenci.

-Sık rastlanan bir çeşit gül işte, dedi seracı beyefendi.

-Harika bir güzelliği var bu gülün, dedi meraklısı bir genç kız.

-Harika mı? Bunun gibi onlarcası var bizim bahçemizde, dedi çiftlik sahibi bayan.

- Senden bilirim yok bana bir faide ey gül, Gül yağını eller sürünür çatlasa bülbül, dedi piposunu tüttürerek geçen top sakallı entel biri.

-Aşkın sembolü, dedi genç liseli kız, yanındaki delikanlının kulağına yaklaşarak.

-Tuvalime ne de yakıştırdı şimdi, dedi ressam olan bey.

-Bu güzelliğinin sırrını çözmek isterdim, dedi Zerdüşt inançlı bir adam ve bağdaş kurup gülün önünde bir süre gözleri kapalı bir şeyler mırıldandı sonra çekip gitti.

-Seni göremiyorum, ama görenleri de kıskanıyorum, dedi beyaz bastonuyla gülün yakınından geçip giden kör adam.

-Gülün her yaprağında seni ve ashabını gördük ya Resülallah, dedi nur yüzlü yaşlı bir amca, içinden dualar ederek uzaklaştı oradan.

Yeniden, başımı güneşe çevirdim. O kadar süre içerisinde az ötemde uzayıp giden masmavi denize hiç bakmadığımı farkına vardım.

Güneş, deniz ve çiçekler. Mutluydum.

Yüzümde bir tebessüm, ruhumda ve bedenimde bir rahatlama haliyle kalktım oturduğum banktan. Herkesin önünden geçerken bir şeyler söylediği güle yaklaşıp yapraklarını okşadım usulca.

-Sen gülsün, dedim yüreğimden.

Birden, yaprakları kımıldayıp açılmaya başladı gül. Yumuşak, kulaklarımdan akıp yüreğime akan bir ses tonuyla bana:

-Sen o'sun dedi. Beklediğim. Hiç kimse yapraklarımı okşamadı. Sadece söylenip geçip gittiler.

Œimdi alışma masamda, vazonun içerisinde tüm güzelliği ile karşımda duruyor o gl.
Hep de duracak. mrmce...